

لوزی تقلب

اندیشه در مورد ضلع چهارم

Yigal Rechtman ✍️

معصومه امیری ✍️

من با اشتیاق مقاله‌ای با عنوان "لوزی تقلب: یک بازنگری ۲۰ ساله" در شماره مارس / آوریل مجله حسابدار رسمی (CPA Journal) را خواندم. همچنین به یاد دارم که در سال ۲۰۰۴ مقاله اولیه را خوانده بودم. مانند آن موقع، اکنون هم با نویسندگان موافق نیستم و بر این باورم که چهارمین عامل ارائه شده در این مقاله، عاملی واقع‌گرایانه نیست.

این مقاله، عامل چهارم "توانمندی" را به عنوان "ویژگی شخصی" یک فرد توصیف می‌کند؛ همراه با مثلث تقلب: فشار، فرصت و توجیه.

در حالی که ممکن است ویژگیهای شخصی با تمایل به ارتکاب تقلب مربوط باشند، در عمل آنچه ما می‌بینیم، این ضرب‌المثل است: "هیچ آدم بدی وجود ندارد، فقط (اغلب) موقعیتهای بد وجود دارند." این عمومیت‌دادن، به‌وسیله بسیاری از حسابداران قضایی و بازرسان تقلب مطرح شده است. این توانمندی نیست که متقلب می‌سازد، بلکه بیشتر موقعیت در کنار فشار برای ارتکاب است که امکان تقلب را فراهم می‌کند.

من در کمال احترام، با نویسندگان مخالفم و همچنان پارادایم تقلب را همان مثلث تقلب در نظر می‌گیرم.

در عمل آنچه ما می‌بینیم

این ضرب‌المثل است:

“هیچ آدم بدی وجود ندارد، فقط (اغلب) موقعیتهای بد وجود دارند”

تقلب اثر گذاشته و شواهدی فراهم می‌کند که توانمندی برای حساب‌برسان اهمیت دارد. دوباره به این می‌رسیم که ویژگیهای مشخص افراد، اهمیت دارند.

افزون بر این، پژوهش (هرمانسون، جاستیس، رامامورتی و رایلی^۲ با عنوان “ویژگیهای منحصربه‌فرد شکارچیان تقلب”، در مجله پژوهشهای حسابداری قضایی، سال ۲۰۱۷، جلد دوم، شماره ۱، صفحه‌های الف ۳۱ تا الف ۴۸) درباره چپاولگران^۳ (مجرمان سابقه‌دار) و متقلبان موقعیتی^۴ (مجرمان بار اول)، عنوان می‌کند که افراد بدی مانند چپاولگران در جامعه وجود دارند. همچنین، پژوهش نشان می‌دهد که آن‌هایی که سه‌گانه شخصیت تاریک دارند (خودشیفتگی، ماکیاویلیسم و روان‌آزاری)، با ریسک تقلب بالاتری روبه‌رو هستند (به نقل قولهای هرمانسون و ولف ۲۰۲۴ رجوع کنید). به‌طور کلی، ادبیات پژوهش بر اهمیت توانمندی و جنبه‌های منحصربه‌فرد تک‌تک مردم تأکید می‌کند.

در این راستا، محور این بحث به شرح زیر است: (۱) افراد مهم هستند، (۲) ما در مدل تقلب، نیاز به موارد بیشتری از ویژگیهای فردی داریم، که همان چیزی است که لوزی تقلب ارائه می‌کند. این دیدگاه با پژوهشهای رایج سازگار است و ما می‌ترسیم که نادیده‌گرفتن ذات منحصربه‌فرد افراد، منجر به نادیده‌گرفتن افرادی با ریسک بالای تقلب شود.

پانوشتها:

- 1- Hermanson and Wolfe 2024
- 2- Hermanson, Justice, Ramamoorti, and Riley
- 3- Predators
- 4- Situational Fraudsters

منبع:

- Yigal Rechtman, **Reflecting on The Fraud Diamond**, CPA Journal, May/ June 2024

پاسخ نویسندگان

ما از پاسخ ییگال رچمن (Yigal Rechtman) به مقاله شماره مارس / آوریل ۲۰۲۴ با عنوان “لوزی تقلب: یک بازنگری ۲۰ ساله” تقدیر می‌کنیم و از فرصت برای گفتگو و بحث درباره مزایای مدلمان استقبال می‌کنیم. اگر درست متوجه شده باشیم، دیدگاه رچمن این است که توانمندی یک عامل واقع‌گرایانه برای تقلب نیست، یعنی “هیچ انسان بدی وجود ندارد، فقط (اغلب) موقعیتهای بد وجود دارند”. همچنین، او ادعا می‌کند که توانمندی، متقلب نمی‌سازد، بلکه بیشتر موقعیت و فشار امکان تقلب را فراهم می‌کنند. به‌طور کلی، به‌نظر می‌رسد دیدگاه رچمن این است که ریسک تقلب، مستقل از ویژگیهای فردی است که مرتکب آن می‌شود.

ما موافقیم که موقعیتهای بد وجود دارند و فشار یک عامل مهم برای تقلب است، اما آورده اصلی لوزی تقلب و بعد توانمندی آن، تأکید بر این مسئله است که افراد همه مثل هم نبوده و با ریسک تقلب یکسانی روبه‌رو نیستند. بلکه، افراد دارای توانمندی بالا، بیشتر می‌توانند موقعیتهای بد را تشخیص داده و از آن بهره‌برداری کرده و آن را به تقلب تبدیل کنند. به‌عبارت دیگر، وقتی افراد یک مجموعه مهارت و نمایه شخصیتی مشخص دارند (توانمندی بالا)، در زمان وجود موقعیتهای بد (فشار و فرصت) احتمال ارتکاب تقلب بیشتری دارند. بنابراین، ما ادعا می‌کنیم در نظر گرفتن افراد، یک جز ضروری از ارزیابی ریسک تقلب است، در مقابل این تفکر که انسانها همه یکسان هستند یا این‌که هیچ انسان بدی وجود ندارد.

شواهد پژوهشها، بر اهمیت توانمندی به دو شکل کلیدی تأکید می‌کند (نقل قولهای ما را در هرمانسون و ولف ۲۰۲۴^۱ ببینید). اول، پژوهش نشان می‌دهد حساب‌برسانی که از مدل لوزی تقلب استفاده می‌کند، نسبت به حساب‌برسانی که از مثلث تقلب استفاده می‌کند، ریسک تقلب بیشتری برآورد می‌کنند. تمرکز حساب‌برسان بر توانمندی، بر قضاوت آن‌ها از ریسک